

Gældende formulering.

mentet i et nærmere bestemt retsmøde eller forinden oversende det til retten, som da besørger det fremlagt. Vedkommende part har at drage omsorg for denne kendelses ufortøvede forkyndelse for tredjemand; forømmelse hermed anses som frafaldelse af begæringen om dokumentets fremførelse.

Stk. 3. Fremkommer dokumentet ikke i retsmødet, må i dette de indsigelser fremsættes, vedkommende tredjemand tror at kunne gøre. Disse forhandles og påkendes efter de om vidner givne regler i §§ 189, sidste stykke, og 190.

Stk. 4. Imod den tredjemand, der ubeføjet udebliver eller undlader af efterkomme rettens pålæg, anvendes de for vidner foreskrevne tvangsmidler, jfr. § 177.

§ 302. Retten kan efter modpartens påstand indkalde en part til personligt møde for at besvare spørgsmål sigtende til sagens oplysning. I underretssager kan sådan indkaldelse til møde på sagens første tægtedag også finde sted uden modpartens påstand, når retten skønner, at partens forklaring vil være af særlig betydning i den pågældende sag.

Stk. 2. Om partens mødepligt i denne henseende gælder følgende regler:

Stk. 3. Ingen er — for så vidt han ikke særlig har forpligtet sig dertil — pligtig at møde for en underret (jfr. § 355) udenfor den underretskreds, i hvilken han bor eller opholder sig, når han ville komme til at rejse mere end 120 km med jernbane, dampskib eller rutebil, eller 25 kilometer på anden måde eller en tilsvarende vejlængde delvis med jernbane, dampskib eller rutebil og på anden måde for at nå hen til retten.

Stk. 4. For landsret eller for højesteret er i regelen ingen, som ikke særlig har forpligtet sig dertil, pligtig at møde udenfor den landsretskreds, hvor han bor eller opholder sig, når han ville få længere at rejse hen til retten end 140 kilometer på jernbane eller dampskib eller 50 kilometer på anden måde eller en tilsvarende vejlængde delvis på jernbane eller dampskib og på anden måde.

Stk. 5. Ved beslutning af retten eller dens formand, der bliver at påberåbe i indkaldelsen, kan det dog pålægges en fjernere boende part at give møde for landsret eller højeste-

Forslaget.

eller kræve stillet sikkerhed for udgifternes betaling.“

17. § 302, stk. 2-8, ophæves. Som nyt *stk. 2* indsættes:

„*Stk. 2.* Retten kan dog beslutte, at partsforklaring i stedet skal afgives for den underret, hvor det findes mest hensigtsmæssigt.“